

Tijd in Ruimte & Ruimte in Tijd

(*tijd in ruimte, ruimte in kleur, kleur in klank, klank in tijd*)

BLAUWE AANWEZIGHEID

tijd en ruimte

ruimte en tijd

hun relativiteit

er is geen woord voor

ook stilte niet

zwijgen

misschien

Anton Claessens

Dit werk van Floris van Manen is op verzoek van het Kleinste Museum van Nederland gerealiseerd door euroGenie. — Van ver gezien een kleine ruimte waar licht uit straalt. Als een baken aan de gracht. Van dichtbij kijken we in een ruimte en verdwijnen de grenzen die eerder door de wanden werden bepaald. Tijd als bouwsteen voor de beleving van de ruimte. De ruimte verkleurt vloeiend in een wisselend tempo. De verkleuring in beeld kleurt ook het geluid van de nachtegaal. De nachtegaal zingt aan één stuk door zonder zichzelf te herhalen. De klank stuurt de perceptie van de tijd. De gedachten grijpen in elkaar zoals ook het licht zich recursief spiegelt tussen de ramen van de kleine ruimte. De verstilling van tijd als in beleving van afstand. Maar ook als frasering van die tijd. Het patroon van de verkleuring herhaalt zich niet op korte termijn. Kort in de zin van door één generatie te overzien. Maar ondanks dat de periode zich uitstrekt over miljoenen jaren biedt het op de korte termijn wel houvast om in de reflectie een patroon te kunnen herkennen. De reflectie terug in de herinnering. De klok tikt, maar de tijd staat stil. — In al zijn werk vormt de verkenning van het gebied tussen de beleving van tijd en de beleving van ruimte een telkens terugkerend thema. Wat is de invloed van de verandering van de verandering? Hoe klinkt een verandering in klank een zelfde verandering in beeld? Hoe werkt de tijd in een grote en hoe in een kleine ruimte? Hoeveel ruimte is er nodig voor een redelijk besef van stilte? Wat is de snelheid van stilte? Verfijning & eenvoud. Het dwingt de maker en het publiek tot de essentie van kaf en koren. Discrete verplaatsing & graduele verkleuring. Korte termijn patronen & lange termijn verandering. De suggestie van een eenvoudige beweging die net iets complexer uitpakt. Afstand & perspectief. — Iets maken voor een incidentele voorbijganger is niet al te ingewikkeld. Lastiger wordt het als je als maker ook rekening wilt houden met mensen die dagelijks langskomen of met omwonenden die er voordurend op uitkijken. Het is die groep die de geest op scherp zet. Kunst moet weliswaar onderhoudend zijn, maar vooral ook bestand tegen irritatie & verveling. Wat kan nog wel, wat kan er na vijf minuten beslist niet meer. Wat maakt dat je uitkijkt naar de stand van de structuur van morgen. Kunst kan choqueren, zeker, maar het mag ook mooi & ontroerend. De eenvoud van het tijdelijk zijn. Onder het genot van een kop koffie; de klank van koffie, als in geluid voor de gezelligheid... tijd in ruimte, ruimte in kleur, kleur in klank, klank in tijd